

Sygn. akt XI Ka 109/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Arkadiusz Śmiech (spr.)

Sędziowie: SO Ewa Bogusz- Patyra

SO Elżbieta Kowalska

Protokolant: Małgorzata Dubiel

przy udziale Prokuratora Ewy Stelmach

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2014 roku

sprawy M. U.

oskarżonego z art. 288 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Chełmie IX Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą we Włodawie

z dnia 4 grudnia 2013 roku sygn. akt IX K 677/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. za podstawę orzeczonej kary grzywny przyjmuje art. 71 § 1 k.k.;
2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 170 (sto siedemdziesiąt) złotych opłaty za obie instancje;

II. zaskarżony wyrok w pozostałej części utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od wydatków postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.

XI Ka 109/14 Uzasadnienie

M. U. oskarżony został o to, że w dniu 19 sierpnia 2012 roku w miejscowości O. woj. (...), umyślnie dokonał uszkodzenia wyposażenia pokoju hotelowego (...) poprzez rozbicie szyby i poszycia drzwi prowadzących do łazienki, rozbicie muszli klozetowej wewnątrz łazienki oraz uszkodzenie ściany wewnątrz pokoju, przy czym suma strat wynosi nie więcej niż 458, 34 zł na szkodę H. i T. S., tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Chełmie IX Zamiejskowy Wydział Karny z/s we Włodawie wyrokiem z dnia 4 grudnia 2013 roku oskarżonego M. U. uznał za winnego dokonania zarzuconego mu czynu, wyczerpującego dyspozycję art. 288 § 1 k.k., z tym że przyjął, iż pokrzywdzonym była Firma Produkcjno Handlowa (...) - Spółka Jawna we W. i za to na mocy art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu w oparciu o przepis art. 33 § 3 k.k. stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych; na zasadzie art. 69 § 1 i 2 i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k. warunkowo zawiesił oskarżonemu M. U. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres lat 4 (czterech); na zasadzie art. 46 § 1 k.k. orzekł

wobec oskarżonego M. U. obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez wpłacenie na rzecz pokrzywdzonego Firma Produkcyjno Handlowa (...) - Spółka Jawna we W. kwoty 458,34 (czteryście pięćdziesiąt osiem złotych 34/100) zł; w oparciu o przepis art. 73§ 1 k.k. na okres próby oddał oskarżonego pod dozór kuratora sądowego; zasądził od oskarżonego M. U. na rzecz Skarbu Państwa 220 zł (dwieście dwadzieścia) zł opłaty i 346,02 (trzysta czterdzieści sześć złotych i dwa grosze).

Od wyroku tego apelację złożył **prokurator**.

Zaskarżając rozstrzygnięcie w części dotyczącej orzeczenia o karze grzywny, zarzucił wyrokowi obrazę przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 33 § 2 k.k. poprzez jego niesłuszne zastosowanie i wymierzenie na jego podstawie kary grzywny oskarżonemu M. U. w sytuacji, gdy oskarżony nie dopuścił się przypisanego mu przestępstwa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ani też z popełnienia przestępstwa korzyści takiej nie osiągnął.

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie zawartego w jego punkcie I rozstrzygnięcia w przedmiocie kary grzywny poprzez przyjęcie jako jego podstawy art. 71 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja jest zasadna i stąd zasługuje na uwzględnienie. Podniesione w środku odwoławczym uchybienie, jakiego dopuścił się Sąd pierwszej instancji, jest oczywiste, dlatego uwzględnienie apelacji nie wymaga szerszej argumentacji. Tym bardziej, że uchybienie to dostrzegł Sąd Rejonowy na etapie sporządzania uzasadnienia wyroku. (vide k. 128v. akt). Przy popełnieniu przestępstwa zniszczenia mienia sprawca nie działa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ani takiej korzyści nie osiąga. W związku z tym przepis art. 33 § 2 k.k. dający podstawę do orzeczenia grzywny obok kary pozbawienia wolności, we wskazanych przypadkach, nie mógł mieć zastosowania. W sytuacji, kiedy względem sprawcy orzeczono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania grzywnę należało wymierzyć na podstawie art. 71 § 1 k.k. W tym stanie rzeczy konieczne było dokonanie korekty orzeczenia, zgodnie z wnioskiem prokuratora zawartym w środku odwoławczym.

Mając na uwadze zaprezentowaną motywację, nie dostrzegając uchybień wymienionych w art. 439 i art. 440 k.p.k., które należałoby uwzględnić z urzędu, Sąd odwoławczy na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

Rozstrzygnięcie o wydatkach postępowania odwoławczego uzasadnia przepis art. 624 § 1 in fine k.p.k.